

Til: GF-forsikring gf@gfforsikring.dk
Patientforeningen Danmark info@patientforeningen-danmark.dk
Landsforeningen Voksenmobning Nej Tak! info@voksenmobningnejtak.dk
FTF formand Bente Sorgenfrey ftf@ftf.dk
Arbejdsmedicinsk Klinik, Herning Arbejdsmedicin@vest.rm.dk
Fibromyalgiforeningen dff@fibromyalgi.dk
Dansk Dercum Forening ddf@dercum-foreningen.dk
Dansk Reumatologisk Selskab ?
Gigtforeningen info@gigtforeningen.dk
DSAM dsam@dsam.dk
Klinik for Funktionelle Lidelser funktionellelidelser@auh.rm.dk
Facebookgruppen "Mennesketsynet bag
TERM-modellen og lægekonsulenters arb. ?
Arbejdsskadestyrelsen ask@ask.dk
Patientombuddet pob@patientombuddet.dk
Praksisadministrationen i Viborg Camilla.Ulsoee@stab.rm.dk
Arbejdsmarkedsdirektør Helle Bro arbejdsmarked@holstebro.dk
Beskæftigelsesministeren bm@bm.dk
Sundhedsministeren sum@sum.dk
Justitsministeren jm@jm.dk
Socialministeren sm@sm.dk
De 4 politiske udvalg under ovennævnte www.ft.dk
Retspolitisk Forening hs@retspolitik.dk
Folketingets Ombudsmand post@ombudsmanden.dk
Ekstra Bladet 1224@eb.dk

Fra: Annelise Lauridsen, Søparken 20, 7500 Holstebro
E-mail: hansen@lauridsen.mail.dk
Telefon: 97 41 46 84 / 25 76 50 91

Dato: 2012-09-06

Vedr.: Når alle slipper ansvaret, så går anstændighed og retssikkerhed fløjten jf. dette eksempel...
der samtidig stiller skarpt på DEN DANSKE MODEL og den nye moderne diagnose, som har
fået betegnelsen "funktionel lidelse".

Kære modtager af denne skrivelse

Fagforeningen HL under FTF formåede i 2007 at lave røre i andedammen og få både læger, kommune og jobcenter og sig selv til at gå i selvsving, og jeg kan kun tolke det således, at årsagen har været at forsvare egne sagsbehandlingsfejl i en sag om mobning og chikane og uberettiget afskedigelse af mig i en lovlig og lægeattesteret sygemeldingsperiode efter overvågning, hvor arbejdsgiver og fagforening mente at skaffe sig dokumentation for, at jeg ikke var syg – eller i hvert fald ikke syg pga. arbejdsrelateret stress efter mobning og chikane, som jeg må formode, at kommunen formidlede besked om til arbejdsgiveren under min sygemelding – en sagsbehandlerfejl, som fagforeningens faglige sekretær udnyttede til at så tvivl om, hvorvidt der var tale om arbejdsrelateret stressbelastning for dermed at beskytte den anden part (arbejdsgiveren), som også var organiseret under HL, og dermed hoppede HL fra den ene tue (min) til den anden tue (arbejdsgiverens) for at få anklagen om mobning og chikane til at gå væk – med andre ord HL forlangte sagen skulle lægges død med arbejdsgiverens udbetaling af 2 måneders lønkomensation pga. udokumenteret sindeskrivelse om påtænkt afsked (men hvorfor var jeg SÅ var afskediget?) Arbejdsgiveren blev fri for at stå til ansvar for det, der iflg. den officielle definition hedder særlig slem rovmobning og chikane, som er overtrædelse af Arbejds miljølovens § 15 og bekendtgørelsens § 9. Med hiv og sving formåede jeg at få Arbejdstilsynet til at gå ind i sagen, men de gik lige så hurtigt ud igen, og jeg må gå ud fra, at det var efter erfaringen, at HL havde lukket sagen, og dermed blev fagforeningen HL opgraderet til at være sandhedsvidne, selvom al dokumentation i sagen modsiger det hensigtsmæssige deri.

Jeg valgte at gøre politikerne opmærksomme på, hvordan en sag om mobning og chikane kunne ende med ingen retssikkerhed overhovedet til den ramte, og det betød, at jeg genkendte min sag blev nævnt som "en konkret sag" via DR2 direkte i en debat fra folketingsalen den 22. marts 2012 om overvågning, og ved at lytte tæt til debatten erfarede jeg, hvad årsagen til afskedigelsen i virkeligheden havde været. Jeg var blevet overvåget af arbejdsgiveren i min lovlige og lægeattesterede sygemeldingsperiode, hvor jeg afventede den udredning (det gør jeg stadigvæk, som vil fremgå nedenfor), og fagforeningen HL medløb arbejdsgiverens chikane ved åbenbart at godkende overvågningen og dermed med juridisk fifleri at tillægge mig skylden for afskedigelsen, hvorefter fagforeningen HL lukkede for al kommunikation. Debatten stillede fornuftigt spørgsmålstejn ved den arbejdsgiver, der ville gribe til at overvåge en medarbejder. Jeg selv er klar over, at jeg var blevet en torn i øjet på en ledelse, der så sit snit til at skaffe sig billigt af med en medarbejder igennem mere end 10 år, hvilket var en øvelse, som over lang tid havde medført mobning og chikane på en arbejdsplads, der HAVDE udviklet et dårligt psykisk arbejdsmiljø over længere tid.

Da jeg havde hørt debatten, røg jeg efterfølgende 2 gange akut på hjerteafdelingen, som endte med at udskrive mig med henvisning til den arbejdsmedicinske diagnose, som Arbejdsskadestyrelsen ikke vil anerkende grundet manglende udredning og dermed manglende dokumentation. Med andre ord – så stoler Arbejdsskadestyrelsen ikke på fagligheden på Arbejdsmedicinsk Klinik i Herning. Det eneste hint, som fagforeningen HL gav mig at arbejde videre med var, at de ikke kunne gøre mere for mig "med sådan en læge, som jeg havde" og HL fortsatte: "sagen vil ikke kunne holde foran en dommer – stol på os!" Vi lever i et samfund, hvor alt skal dokumenteres i begge ender, så hvorfor skal fagforeninger ikke også stå til ansvar for deres vurderinger og beslutninger – eller i det mindste redegøre for dem?

Hvornår der er tale om mobning og chikane kan ses på hjemmesiden hos Landsforeningen Voksenmobning Nej Tak! www.voksenmobningnejtak.dk Den rovmobning og chikane, som jeg har været udsat for, er pga.

Annelise Lauridsen - Søparken 20 - 7500 Holstebro

E-mail: hansen@lauridsen.mail.dk

Tlf.: 97 41 46 84 / 25 76 50 91

en fagforenings tavshed (medløberi til chikane) endnu ikke bragt til ophør, hvorved jeg ikke har kunnet forsvare mig (hvilket netop er omdrejningspunktet for, om der er tale om mobning og chikane), og det ansvar kan kun tillægges en fagforening, der ikke har været sit ansvar bevidst, hvilket man ikke er, hvis man ikke vil begrunde, hvad der ligger til grund for de vurderinger, som man gør. Tavshed bliver således til magt, og i Danmark er der så stor respekt for DEN DANSKE MODEL, at ikke engang Folketingets Ombudsmand har kunnet se, at dette har været en sag for ham at gå lidt dybere ind i, og det undrer mig såre, fordi Folketingets Ombudsmand godt kunne se, at Henrik Sass Larsen skulle kunne forsvare sig i sin arbejdsskadesag, som Folketingets Ombudsmand for nylig løste op for. Også Helle Thorning-Schmidts skattesag, hvis mulige chikane kunne have kostet hende jobbet som statsminister, er nu under grundig udredning i en skattekommission. Men de mange borgere, der hver dag er ude for mobning og chikane på et konkurrencepræget arbejdsmarked skal åbenbart ikke have deres retssikkerhed sikret.

Da fagforeningen løb fra sit juridiske ansvar, bad jeg Advokatselskabet Helsinghoff & Partnere i Århus om at hjælpe sagsbehandlingen i gang hos Arbejdsskadestyrelsen, og i den forbindelse forsøgte advokaten at få fagforeningen i tale uden held, så de 2 måneders løn, der i forløbet blev udbetalt til min konto fra arbejdsgiveren ved jeg reelt ikke, hvorfor blev udbetalt, men fagforeningen fik det til at se ud som om på papiret, at jeg havde indvilget i et forlig (alt sammen strikket sammen i enrum imellem fagforeningen HL og arbejdsgiveren). Ministeriet som har ansvaret for at holde tilsyn med disse afskedigelsessager henviser spagt til, at de har dokumentation for indgået forlig – og igen DEN DANSKE MODEL blander ingen sig jo i, den giver gode rammer for fagbevægelsen og arbejdsgivere til at lukke sager, som ingen efterfølgende hører noget om, fremgik det fra Arbejdsgiverforeningen i et interview på TV under krisen med Vejlegården. Det er årsagen til, at sager om mobning og chikane aldrig bliver retfærdiggjort, fordi selvom fagbevægelsen (og især FTF) råber op om, at mobning og chikane er SÅ forkert, så sker der ingenting, når det kommer til stykket – i hvert fald ikke på de arbejdspladser, hvor inhabile fagforeninger (dvs. de organiserer både medarbejderne og ledelsen) har overenskomst. En fagforening kan så nemt som ingenting (hvis de vil) dokumentere om Arbejds miljøloven er overtrådt, men det ville fagforeningen HL ikke, i stedet involverede fagforeningen HL sig i dommerrollen ved at blande sig i skyldsspørgsmålet – altså ER der overhovedet foregået mobning og chikane? - og på den måde nedsætter en fagforening sig reelt som dommer i stedet for at indbringe en alvorlig sag foran en dommer i Arbejdsretten – endda med ordene: "Vi kan ikke have snor i alle lokalafdelinger..." - INGEN har ret til at mobbe og chikane på en arbejdsplads, og det er DET, som en fagforening bør forholde sig objektivt til først og fremmest. I stedet udnyttede fagforeningen HL, at lægen ikke forstod at forholde sig objektivt dertil, og HL gav derefter udtryk for, at nu de havde lukket sagen, så kunne jeg jo lige så godt melde mig ud.

En privat bekendt fra min gamle fagforening blandede sig med sin viden, så lægen (med forsinkelse) fik anmeldt sagen, og jeg blev henvist til Arbejdsmedicinsk Klinik, hvor diagnosen "svær arbejdsrelateret belastningsreaktion" fremkom. Fagforening, læge og kommune/jobcenter var alle hemmelighedsfulde omkring deres roller i sagen, så jeg har skullet bruge 5 år til at få det frem, som nu må være min forståelse for, hvad der var årsag til, at de implicerede parter handlede, som de gjorde. Mens det skete blev min retssikkerhed amputeret stykke for stykke, og mit helbred blev ringere og ringere, mens jeg hverken kunne blive udredt eller behandlet, og det kan jeg stadigvæk ikke. Jeg må formode, at den arbejdsmedicinske chefpsykolog havde forudset denne udvikling, fordi i hvert fald tilføjede han diagnosen "med PTSD-lignende symptomer". Dette er en alvorlig sag, ligesom den afspejler alle andre alvorlige sager, som har at gøre med

mobning og chikane på arbejdsmarkedet, fordi konsekvenserne berører hele borgerens eksistensgrundlag samt retssikkerhed.

Og hvorfor kunne der så ikke ske yderligere udredning? Dels fordi det af fagforeningen HL etablerede selvforsvar hos alle parter stadigvæk eksisterer, og dels fordi den nymodens ikke anerkendte diagnose "funktionel lidelse" sætter en kæp i hjulet for alle syge mennesker i dette land, fordi den diagnose kan stilles af enhver ikke psykiatrisk læge, som derved i virkeligheden stiller diagnosen "hypokonder"/"psykisk lidelse". Nåh.. – må Arbejdsskadestyrelsen så tænke – hun var gak i låget i forvejen, så kan der ikke være tale om nogen "svær arbejdsrelateret belastningsreaktion", og jeg har på intet tidspunkt kunne gøre hverken fra eller til, fordi fagforeningen har været Arbejdsskadestyrelsens sandhedsvidne. Selvom jeg har været part i sagen, så har jeg ikke haft en parts rettigheder, så jeg har kunnet forstå, hvad der blev lagt til grund for 2 afgørelser i hhv. Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen andet, end at Arbejdsskadestyrelsen har manglet dokumentation. Sagen er nu genoptaget for 3. gang, og jeg famler stadigvæk i blinde som den ene part i sagen, fordi jeg ikke kan forsvare mig på et oplyst grundlag.

Da jeg fik diagnosen "svær arbejdsrelateret stressbelastning" på Arbejdsmedicinsk Klinik, så sagde de på klinikken, at jeg skulle forvente, at diagnosen skulle bekræftes af en psykiater, men det skete aldrig, fordi den praktiserende læge jo allerede havde kørt en psykiatrisk diagnose på plads, nemlig "funktionel lidelse". Så der skete ikke mere, og dermed gik også Arbejdsskadesagen i stå, fordi Arbejdsskadestyrelsen benyttede heller ikke sin mulighed for at indhente en psykiatrisk speciallægeerklæring, og det gjorde kommunen heller ikke. Derved har alle parter sørget for at holde denne sag i status quo – nu på 5. år, og jeg kan ikke gøre hverken fra eller til, fordi det, som skulle have været mit juridiske sikkerhedsnet via næsten 30 års medlemskab af fagbevægelsen i form af en arbejdsretlig forsikring trådte ikke i kraft, fordi fagforeningen krøb i sit musehul, og mit forsikringssselskab GF-forsikring sagde dengang, jeg ringede (godt nok uden dengang at have styr på sagens sammenhæng), at når der var tale om arbejdsrelaterede forhold, så skulle ens fagforeningskontingent dække – og hvis man havde valgt dette fagforeningskontingent fra, så havde man pr. definition også fravalgt retshjælp i arbejdsrelaterede sager. Hvor er retssikkerheden henne, hvis man vil klage over, at DEN DANSKE MODEL giver mulighed for, at fagbevægelse og arbejdsgiver kan lave en intern aftale, der lige så stille skubber et medlem og en medarbejder uberettiget ud over kanten? Havde jeg selv haft penge til at kunne sætte en dygtig advokat i gang, så var det sket for længst, fordi jeg HAR haft en dygtig advokat til at gennemgå papirerne, og der ER altså ikke dokumentation for nogen indgået aftale, tværtimod foreligger der dokumentation fra Advokatselskabet Helsinghoff & Partnere, at trods gentagne breve med skriftlige spørgsmål til fagforeningen HL, så foreligger der intet svar. Tavshed er magt.

Chefpsykolog Ole Nørby Hansen, Arbejdsmedicinsk klinik inviterede sågar fagforeningen til møde på klinikken, men heller ikke Arbejdsmedicinsk Klinik modtog svar fra fagforeningen HL, så der blev ikke nogen juridisk opsamling på sagen. At læge, kommune/jobcenter endte med at konvertere den arbejdsmedicinske diagnose til en "funktionel lidelse", fandt jeg først ud af den 24. maj 2012, da jeg havde et dialogmøde med den praktiserende læge, efter jeg havde klaget over mine rettigheder til Patientombuddet, fordi lægen ikke ville samarbejde med Give Smerteklinik og henvise mig til speciallæge, der kunne udrede mig korrekt, som Give Smerteklinik havde bedt om skete, før de kunne/ville behandle mig yderligere. Jeg begyndte at sætte mig ind i, hvad TERM-modellen og diagnosen "funktionel lidelse" gik ud på, og det har hjulpet gevaldigt på min forståelse i denne sag, som handler om chikane på chikane på chikane osv.

Annelise Lauridsen - Søparken 20 - 7500 Holstebro

E-mail: hansen@lauridsen.mail.dk

Tlf.: 97 41 46 84 / 25 76 50 91

Se bilag 3: "Funktionelle lidelser og bodily distress syndrome" af Bente Stenfalk.

Jeg betalte selv for en reumatologisk udredning, som jeg fik den 27. marts 2012¹, som den praktiserende læge ikke ville anerkende (det kunne hun jo ligesom heller ikke, fordi jeg allerede var kørt igennem systemet (Jobcentret) med diagnosen "funktionel lidelse" (forklædt som den arbejdsmedicinske diagnose), og imod sædvane i forhold til, hvad man ofte hører, så fik jeg straks godkendt fleksjob hos Holstebro Kommune), hvilket man normalt ikke gør, så jeg har lige siden undret mig over, hvorfor jeg nærmest fik smidt et fleksjob i nakken. Den praktiserende læge ville heller ikke anerkende professor Bente Danneskiold-Samsøes diagnose og anbefalinger. Udover at sagen nu ligger hos Arbejdsskadestyrelsen i 3. genoptagelsessag og hos Patientombuddet – så har i alt 3 praktiserende læger holdt hånden over hinanden igennem nu 5 år, og den 3. praktiserende læge beskytter sig nu også via at bede mig finde anden læge, hvilket nu er bakket op via et brev fra praksiskontoret i Regionshuset Viborg, der oplyser mig om, at min læge har frasagt mig i sin praksis pga. manglende samarbejdsvilje og tillid, så medmindre jeg forsvarer det synspunkt inden den 17. september 2012, så vil kommunen skulle anvise mig anden læge, og sådan kan vi blive ved, fordi uanset hvor mange læger, der holder hånden over hinanden i en sag som denne, så opgiver jeg ikke mine rettigheder – herunder min retssikkerhed.

Pga. diagnosen "funktionel lidelse" blev en kraftig blodmangel ikke undersøgt og behandlet, før jeg ankom til 3 ugers smertebehandling på Kong Chr. X's Gigthospital i Gråsten, som dagen efter ankomst valgte at sende mig tilbage til den praktiserende læge, fordi mit blodtab var så stort, at jeg ikke havde kræfter til at træne. Jeg havde bedt om hjælp hos den praktiserende læge pga. overvældende træthed, som blot blev slået hen, hvilket det er normalt at gøre over for patienter med diagnosen "funktionel lidelse". Årsagen viste sig at være et mavesår pga. bivirkning fra den smertestillende gigtmedicin. Jeg skiftede læge og den nye praktiserende læge valgte at sende mig til Give Smerteklinik i stedet for Gråsten, som fandt, at der var tale om (citat fra nyremedicinsk dagafsnit: "umanerligt højt blodtryk" citat slut), og Give Smerteklinik bad den praktiserende læge om at få styr på det høje blodtryk samt få mig udredt korrekt, hvorefter jeg var velkommen igen til klinikken i Give. Praktiserende læge reagerede igen med fornærmelse – denne gang over for Give Smerteklinik.

Jeg blev derfor tilknyttet nyremedicinsk dagafsnit på Regionshospital Holstebro, som nu – efter min anmodning – har indvilget i at efterkomme professor Bente Danneskiold-Samsøes anvisning om at blive korrekt udredt (se bilag 1). Citatet på bilag 2² er min læges svar til mig, da jeg bad hende om at viderehenvise mig, og jeg har derfor grund til at tro, at jeg er genetisk disponeret for syndromet Adipositas dolorosa (også kaldet Dercums sygdom), og såfremt det er tilfældet, så stemmer regnskabet lige pludseligt. Det er en sjælden sygdom, og derfor er diagnosen vanskelig at stille. Men har man den diagnose, så kan man (og det gælder i øvrigt også fibromyalgi, som mange Dercum patienter har oveni) ikke tåle stress, og hvis man udsættes for overdreven stress (som grov rovmobning og chikane er), så reagerer man med forstærkelse af de symptomer, som er en del af syndromet. Men man kan ikke se på folk, når de har Fibromyalgi og Dercums sygdom – og derfor var der ikke grundlag for at afskedige mig i en lovlig og lægeattesteret sygemeldingsperiode, bare fordi en læge ikke vidste, at han skulle anmelde grov

¹ Speciallægeerklæring fra professor Bente Danneskiold-Samsøe

² Analyse lagt på Facebook

rovmobning og chikane til Arbejdsskadestyrelsen og ikke nøjes med at henvise til fagforeningen, hvilket jeg må formode er den knag, som fagforeningen HL har hængt sin hat på.

Fagforeningen HL havde gjort klogt i at lytte, og ikke mindst kommunikere med og stole på mig! Moralen i denne sag er, at hvis alle (fagforening, læge, kommune/jobcenter) lytter og tror på, hvad de hører og ikke mindst sagsbehandler korrekt iht. lovgivningen, så ville en sag som denne ikke opstå og slet ikke have kørt i de indtil nu 5 år, hvor jeg har måttet kæmpe år efter år for at opretholde min værdighed, retssikkerhed og rettigheder som borger i Danmark.

- Fagforeninger skal ikke kunne lave hemmelige aftaler under dække af DEN DANSKE MODEL.
- Læger skal ikke kunne konvertere anerkendte diagnoser til skraldespandsdiagnosen "funktionel lidelse", men de skal overholde deres lovbestemte forpligtelser og få en patient korrekt udredt og behandlet og ikke mindst anmelde erhvervs sygdomme, når de får mistanke om, at der kan foreligge en sådan – og hvis man som læge ligefrem skriver i journalen, at patienten oplyser at være mobbet og chikaneret af sin ledelse, så er det vel et vink med en vognstang om at få en anmeldelse sendt af sted, medmindre man naturligvis skal forsvare behandlingen af sin fejldiagnose "funktionel lidelse". Ligeså er det vigtigt at sige, at NÅR en læge har begået en fejl, så erkend dog fejlen og kom videre sammen med patienten – det er i virkelighed, hvad patientsikkerhed handler om, hvilket de allerede HAR fundet ud af i Sverige. Her er en beskrivelse af, hvorfor man i Sverige aldrig ville kunne indføre TERM-modellen:

<http://www.overgangsalderen.net/forum/showthread.php?11389-TERM-modellen-Sverige-og-Lex-Maria>

Og her er et link til Arbejdsskadestyrelsens vejledning til læger vedr. deres anmeldelsespligt:

<http://www.ask.dk/Nyttig%20viden/~link.aspx?id=5807399626354BD28621F4A2A7B83176&z=z>

- Kommunale lægekonsulenter skal ikke gelinde kunne konvertere en arbejdsmedicinsk diagnose "svær arbejdsrelateret belastningsreaktion" til en "funktionel lidelse" og så skjule dette i den tekst, som de præsenterer borgeren for i en såkaldt ressourceprofil, således at borgeren forledes til at underskrive noget, som i grunden er forkert. Jeg har kun forstået, at jeg underskrev den arbejdsmedicinske diagnose, og har så siden lært om "funktionelle lidelser".

Det kan gå så grueligt galt, hvis man ikke bliver korrekt udredt og behandlet. Faktisk er jeg nu i akkurat samme situation, som min mor var, og hun døde af en tyktarmskræft den 25. oktober 2010, fordi hun heller ikke kunne blive korrekt udredt og behandlet, efter hun havde klaget over sin første fejlbehandling. "Jamen, hun fejlede jo så meget..." skrev lægen i sit partsindlæg. Ja – det gør man, når man lider af en sygdom, der går under betegnelsen "syndrom". Vi skal have gjort op med de praktiserende lægers ret til at sætte folk på standby under betegnelsen "funktionel lidelse", fordi lægernes uvidenhed på den konto koster liv. Herunder skal de praktiserende læger heller ikke kunne forsvare egne fejl ved at give folk, de føler sig presset af, diagnosen "funktionel lidelse". I min journal står der for eksempel, at jeg har "klagetendens" – hvad det så end er for en diagnose? Patientombuddet oplyser, at man kan henstille til den pågældende læge at korrigere journalen, og hvis han ikke vil det, så

kan man klage til Patientombuddet. Jeg vil blot først og fremmest gerne vide, hvad "klagetendens" er for en diagnose? Jeg mener, der her er tale om ordsproget, at et angreb er bedre end et forsvar.

Dercums sygdom kom på Socialstyrelsens hjemmeside så sent som juni 2012 (bilag 2), hvor det fremgår, at sygdommen er mistænkt for at være genetisk arvelig, og dette stemmer med både symptomer og familiebillemet. Min mor har efter sin død den 25. oktober 2010 fået udbetalt erstatning fra Patientforsikringen (dvs. de blev udbetalt til boet), og det skete, fordi hun fik medhold i, at hun var blevet fejlagnosticeret og fejlmedicineret og hun endte med at dø af en fejlbehandling – en ubehandlet tyktarmskræft, hvor Patientforsikringen klart skriver:

citat: "Vi har vurderet, at xxx med overvejende sandsynlighed ville have fået diagnosticeret tarmkræften allerede i november eller december 2008, hvis hun var blevet behandlet i overensstemmelse med erfaren specialiststandard hos sin praktiserende læge. Var kræften blevet diagnosticeret på det tidspunkt – det vil sige ca. 14 måneder før det faktisk skete – ville man mest sandsynligt have kunnet operere tumoren og givet helbredende kemoterapi, og xxx ville have haft en væsentlig bedre chance for overlevelse." Citat slut.

Så jeg er måske ikke ligefrem i kridthuset hos de praktiserende læger (det tyder bemærkningen i min journal "klagetendens" på), fordi jeg hjalp min mor, så hun fik en stemme via min evne til at skrive. Hun kunne jo ikke selv skrive og dermed forsvare sig, som jeg kunne på hendes vegne. Som jeg selv oplever min sag nu, så ville jeg føle det som værende lammende frygteligt, hvis jeg ikke havde kunnet sige fra over for det overgreb, som jeg har oplevet ved at få min retssikkerhed i den grad allround krænket. Selvom forsvaret foregår halvt i blinde, så er det bedre at forsøge end ingenting at fortage sig.

Her er min mors sager omtalt i pressen:

<http://dagbladet-holstebro-struer.dk/laeserbrev/sundhedsvaesenet-magter-ikke-det-fundamentale>

<http://www.dr.dk/Nyheder/Indland/2010/11/12/203644.htm?rss=true>

<http://ekstrabladet.dk/kup/sundhed/article1450417.ece>

<http://ekstrabladet.dk/kup/sundhed/article1450418.ece>

Jeg har i ovennævnte links oplyst, at min mor ikke nåede at få sin erstatning udbetalt, inden hun døde, fordi Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse tilbageholdt erstatningen i 2 år, og jeg har stadigvæk ikke fået oplyst årsagen til tilbageholdelsen, selvom jeg har spurgt. Pludseligt – nu, hvor jeg selv er viklet ind i akkurat samme situation som min mor var, så kan jeg forstå, at Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse afventede en korrekt diagnose, men den kom ikke, fordi min mor blev nægtet at få en udredning fra praktiserende læges side – præcis samme situation, som jeg oplever nu! Så jeg tager skarpt afstand fra Per Finks fikse idé, at kalde alle uforklarlige sygdomme og symptomer for "funktionelle lidelser":

http://www.dr.dk/DR2/deadline2230/Deadline_undersoeger/deadlineundersoeger11april.htm

- endda før patienten er blevet ordentligt undersøgt, fordi det er hvad der sker, når man lader det være op til de praktiserende lægers stående vurdering, hvorvidt en patient har en sygdom, der skal udredes og behandles af en specialist, eller om patienten har en sygdom, der ikke officielt anerkendes som diagnose, som man kalder for en "funktionel lidelse", og som (hvis man har en sådan) betyder, at man er hypokonder eller psykisk ustabil, og derfor skal man bare behandles med mindfulness og ro. Hvor mange mennesker, der har

Annelise Lauridsen - Søparken 20 - 7500 Holstebro

E-mail: hansen@lauridsen.mail.dk

Tlf.: 97 41 46 84 / 25 76 50 91

diagnosen "funktionel lidelse" ved, at de i grunden bliver ført bag lyset? Derfor er jeg kommet til den forståelse, at min praktiserende læge ikke anmeldte min situation til Arbejdsskadestyrelsen straks, fordi det jo ligefrem er et af Per Finks råd til de praktiserende læger – lad være med at lytte til patienten, isoler patienten osv. Da lægen måtte formode, at han havde lavet en fejl ved ikke straks at anmelde sagen til Arbejdsskadestyrelsen, så kunne forsvaret opretholdes via at bede mig finde anden læge pga. tillidsbrud, hvilket han gjorde, og så ellers afskære mig fra at blive korrekt udredt, ligesom kollegaen gjorde, og kollegaen osv...

<http://funktionellelidelser.dk/>

Jeg har også diagnosen irriteret tyktarm (en familiesvaghed, som et familiemedlem i Sverige har fået behandlet med fjernelse af tarmen og fået stomi), men som man i DK altså behandler med mindfulness og/eller psykofarmaka. Det er en farlig vej, som min mors tragiske tilfælde vidner om.

Men som jeg skriver i vedlagte bilag 2, så kan sygdommen "irriteret tyktarm" være et symptom i et genetisk syndrom, som jeg nu har fået sparket mig vej til at blive udredt for, og som kunne have været sket for længst, hvis jeg var blevet scannet langt tidligere. Det har kostet mig 3 praktiserende lægers vrede og afvisning, men jeg er aldrig blevet scannet, selvom jeg siden 2003 har været flere gange på Gigtforeningens hospital i Gråsten pga. smerter i bevægeapparatet og er genetisk disponeret for lumske bindevævslidelser, og nu er jeg sågar nødt til at gå med en rollator for at komme omkring i mit fleksjob på 18,5 timer ugentligt, som jeg tror nu også hænger i en tynd tråd pga. smerterne, der ikke behandles korrekt, men udelukkende med den medicin, som man i Gråsten ordinerede i 2007. Alligevel holder en praktiserende læge fast i diagnosen "funktionel lidelse", og hun har anbefalet mig mindfulness, som hun mener mange har glæde af.

Hun har dog også forsøgt at henvise mig til Klinik for Funktionelle lidelser i Århus, men opfinderen af diagnosen "funktionel lidelse" og "TERM-modellen", som er psykiateren Per Fink, afviste henvisningen på baggrund af min alder. Han tager ikke folk over 50 år ind til behandlingen. Jeg var omkring 40 år, da symptomerne på den irriterede tyktarm dukkede op, og så var jeg 43 år, da jeg bad om hjælp til de smerter i bevægeapparatet, der stødte til, og jeg var 46 år, da jeg blev overvåget og afskediget i en lovlig og lægeattesteret sygemeldingsperiode, men jeg nåede så at blive 50 (er nu 52 år), inden jeg blev henvist til Per Fink, og godt for det, fordi det ville da så for alvor have betydet, at jeg ville være fanget i hans "hypokonder-diagnose", som slog min mor ihjel.

Hvis jeg havde kunnet regne med en habil fagforening, der ville have støttet op omkring at bekræfte, at der var tale om grov rovmobning og chikane, og som havde taget imod invitationen fra Arbejdsmedicinsk Klinik, som ville have givet fagforeningen en forklaring på, hvordan man kan få smerter, når man presses psykisk, når man er disponeret for at reagere med smerter, så ville arbejdsskadesagen have kørt i sit eget korrekte spor – støttet af læger, der ikke så det som den ypperste opgave at forsvare egne fejl. Men det skete ikke, fordi en inhabil fagforening også havde et behov for at beskytte egne fejl og ikke mindst den dobbeltrolle, som fagforeninger har, når de organiserer begge parter på en arbejdsplads.

Nu spørger jeg så om Patientforeningen Danmarks syn på denne sag, ligesom jeg sender dette brev som en fornyet henvendelse til GF-forsikring for at høre, om det kan være rigtigt, at jeg ikke kan få retshjælp fra mit forsikringssselskab, så jeg kan få en advokat til at hjælpe denne sag til en afslutning. Så længe denne sag ikke

Annelise Lauridsen - Søparken 20 - 7500 Holstebro

E-mail: hansen@lauridsen.mail.dk

Tlf.: 97 41 46 84 / 25 76 50 91

er afsluttet, bliver jeg blot mere og mere afkræftet, ligesom jeg p.t. ikke har nogen læge, hvilket så også kan være underordnet, når jeg kun kan få lægehjælp, hvis jeg vil indrømme, at jeg er enten hypokonder eller har en ikke-defineret psykisk lidelse, som Arbejdsskadestyrelsen mener, at kun en psykiater kan give, men alligevel har Arbejdsskadestyrelsen valgt ikke at bestille en psykiatrisk speciallægeerklæring, og det kan man så bare undre sig over. Jeg ville så gerne forblive i mit nuværende fleksjob (har en stor arbejdsidentitet og lyst til at bruge min uddannelse), hvis det kan lade sig gøre, og jeg ved, at Give Smerteklinik står klar til at modtage mig via en fornyet henvisning, når jeg er korrekt udredt.

Det er jo ikke til at forstå, at det her kan ske i dagens Danmark – når regeringen kommunikerer, hvordan de gerne vil beholde folk på arbejdsmarkedet, og hvordan vi gerne vil have et sundhedsvæsen i verdensklasse?

Efter at have været på arbejdsmarkedet siden 1980 og efter løbende at have opgraderet mine kompetencer via uddannelse, så har jeg ikke haft anden intention end at udnytte mine kompetencer på arbejdsmarkedet. Dette cirkus, som jeg og mine pårørende har været tilskuere til nu i 5 år, vender pilen nedad og er ikke et velfærdssamfund værdigt. Jeg havde håbet, at Folketingets Ombudsmand ville anvise mig vejen i en sag, der ser ud, som denne, men Folketingets Ombudsmand henviser til de ansvarlige klageinstanser, som jeg nu har skitseret forsvarer sig via obstruktion, hvilket fastholder mig i en skrue uden ende og rettigheder.

Hvem har ansvaret for, at en sag som denne kan bringes til en afslutning? Jeg mener stadigvæk, at fagforeningen HL har det juridiske ansvar eller i hvert fald i det mindste bør oplyse mig om, hvorfor HL ikke mener, at det skulle være tilfældet. Spørgsmålet sendes nu videre til Bente Sorgenfrey, FTF, som organiserer HL, idet jeg kan dokumentere, at HL svarer med tavshed, hvilket ikke fører nogen vegne hen. Derfor har jeg indset, at der skal en stævning til for at få HL i tale, men det vil så til gengæld kræve, at GF-forsikring indvilger i at dette er en sag, der kan gå under retshjælpsordningen, eller at Justitsministeren giver fri proces under reglen:

Ingen regel uden undtagelse:

Justitsministeren kan, selv om du ikke opfylder de økonomiske betingelser, efter ansøgning meddele en part fri proces, når særlige grunde taler for det. Dette gælder navnlig i sager, som er af principiel karakter eller af almindelig offentlig interesse, eller som har væsentlig betydning for ansøgerens sociale eller erhvervsmæssige situation. Hvis du ønsker at søge fri proces med henvisning til denne undtagelse, må du sende en ansøgning til [Civilstyrelsen](#).

Det kunne være interessant at få et svar fra Justitsministeren, om han vil det, ligesom jeg hilser det velkomment, hvis øvrige modtagere af denne skrivelse har en løsning at melde ind med.

På forhånd tak!

Med venlig hilsen

Annelise Lauridsen

Bilag 1 + 2 og 3 er vedhæftet

P.S. Jeg har lige åbnet post fra Arbejdsskadestyrelsen, som skriver, at de alligevel ikke kan genoptage sagen for 3. gang. Hvorfor – det dokumenterer de ikke, men de oplyser, at jeg for 3. gang kan klage over deres afgørelse!

Annelise Lauridsen - Søparken 20 - 7500 Holstebro

E-mail: hansen@lauridsen.mail.dk

Tlf.: 97 41 46 84 / 25 76 50 91

